

INDEX APPENDICIS

Litaniæ

Litaniæ de sanctissimo Nomine Jesu	pag.	(1)
Litaniæ de sacratissimo Corde Jesu		(3)
Litaniæ Lauretanæ B. Mariæ Virg.		(4)
Litaniæ de S. Joseph		(6)

Preces diversæ

Oratio S. Augustini edita jussu Urbani Papæ VIII	(7)
Oratio Clementis Papæ XI	(8)
Piæ petitiones S. Augustini	(9)
Oratio S. Thomæ Aqu. ad vitam sancte agendam	(9)
Oratio proposita a Leone XIII	(10)
Oratio „Pietate tua“	(11)
Oratio ad S. Joseph Ecclesiæ universalis Patronum	(11)
Oratio S. Thomæ Aqu. ante studium	(12)
Oratio ad S. Thomam Scholarum cathol. Patronum	(12)
Oratio S. Anselmi ante contionem	(13)
Oratio Sacerdotis antequam Confessiones excipiat	(13)
Oratio Sacerdotis postquam Confessiones exceperit	(14)
Oratio Sacerdotis ante et post ipsius Confessionem	(14)
Oratio ad servandam vocationis gratiam	(15)
Oratio ad servandam castitatem	(15)
Oratio jaculatoria	(16)
Formula consecrationis Ssñmo Cordi Jesu a Clero recitanda	(16)
Alia consecratio ad Ssñmum Cor Jesu	(17)
Exorcismus in satanam et angelos apostaticos	(17)
Oratio S. Francisci Xaverii pro conversione infidelium	(20)
Oratio ad impetrandam Africæ conversionem	(20)
Formula precandi pro aliis	(21)
Oratio ad impetrandam bonam mortem	(21)
Quinque Puncta ante vel post Communionem utilissime recitanda	(21)
Oratio ante Ssñmum Sacramentum	(22)
In Benedictione augustissimi Sacramenti	(23)

PROPRIUM SANCTORUM

ARCHIDIŒCESIS

SALISBURGENSIS

AUCTORITATE ET JUSSU

CELSISSIMI AC EXCELLENTISSIMI DOMINI DOMINI

BALTHASAR

PRINCIPIS ARCHIEPISCOPI SALISBURGENSIS

TYPIS MANDATUM

PARS HIEMALIS

RATISBONÆ ET ROMÆ

SUMPTIBUS ET TYPIS FRIDERICI PUSTET
S. SEDIS APOST. ET S. RIT. CONGR. TYPOGR.

NEO EBORACI ET CINCINNATI: APUD FR. PUSTET & CO.

MCMXVI

SALISBURGEN.

Quum Kalendarium perpetuum juxta normam Bullæ „Divino Afflato“ et recentiora Decreta reformatum in usum Archidiœses Salisburgen., die 20 Maii 1914 ab Apostolica Sede approbatum fuerit; Rmus Dnus Balthasar Kaltner, Archiepiscopus Salisburgen., Proprium Officiorum et Missarum, variationibus et additionibus congruenter insertis, eidem Kalendario conforme redigendum curavit, illudque diligenti studio dispositum Sanctissimi Domini Nostri Benedicti Papæ XV supremæ sanctioni humiliter subjicit. Postquam vero Sacra Rituum Congregatio propositis variationibus et additionibus revisis atque emendatis idem Proprium ita reformatum probari posse censuit, servato tamen Decreto generali diei 28 Novembris 1914 quoad historicas Lectiones; Sanctitas Sua, referente infrascripto Cardinali Sacræ Rituum Congregationi Pro-Præfectori, rescriptum Sacri ipsius Consilii ratum habens, Proprium Officiorum et Missarum Archidiœses Salisburgen. suprema Auctoritate Sua approbavit, illudque Clero ejusdem Archidiœcesis in posterum adhibendum concessit: servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 24 Maii 1916

✠ A. Card. Ep. Portuen. Pro-Præf.

Alexander Verde S. R. C. Secretarius.

Concordat cum Originali.

Salisburgi, die 31 Julii 1916

✠ Balthasar Archiepiscopus.

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 27 Septembris 1916

Dr. Scheglmann Vic. Gen.

KALENDARIUM PERPETUUM

Omnia ut in Kalendario universalis Ecclesiæ, exceptis diebus infra descriptis.

November

- 27 (28) S. Virgilii Ep. et Conf., Compatroni Salisburgensis, duplex I classis cum Octava communi.
- 29 De Octava S. Virgilii, semiduplex. Com. S. Saturnini Mart.
- 30 S. Andreæ Ap., duplex II classis.

December

- 1 De Octava S. Virgilii, semiduplex.
- 2 S. Bibianæ Virg. et Mart., semiduplex. Com. Octavæ.
- 3 S. Francisci Xaverii Conf., duplex majus. Com. Octavæ.
- 4 Octava S. Virgilii, duplex majus. Com. S. Petri Chrysologi Ep., Conf. et Eccl. Doct. (duplex).
- 5 S. Barbaræ Virg. et Mart. (d. a. ex 4 hujus), duplex. Com. S. Sabbæ Abbatis.
- 22 B. Petri Canisii Conf. (d. a. ex 21 hujus), duplex.

Januarius

- 19 S. Severini Abbatis, duplex. Com. Ss. Marii et Soc. Mm. ac S. Canuti Regis, Mart.

Februarius

- 6 S. Amandi Ep. et Conf., duplex. Com. S. Titi Ep. et Conf. (duplex), ac S. Dorotheæ Virg. et Mart.

Martius

- 3 S. Cunigundis Virginis, duplex.

Index alphabeticus

	pag.
Amandi Ep. et Conf., duplex.	6 Febr.
Barbaræ Virg. et Mart., duplex.	5 Dec.
Cunigundis Virg., duplex.	3 Martii
Petri Canisii Conf., duplex.	22 Dec.
Sebastiani et Fabiani Papæ, Mm., duplex majus.	20 Jan.
Severini Abbatis, duplex.	19 Jan.
Virgilii Ep. et Conf., duplex I classis cum Octava.	
27 Nov.	5*
— De III die infra Oct., semiduplex.	29 Nov.
— De V die infra Oct., semiduplex.	1 Dec.
— Octava, duplex majus.	4 Dec.

PROPRIUM SANCTORUM ARCHIDIECESIS SALISBURGENSIS

PARS HIEMALIS

Die 27 Novembris
(Transfertur ob occurrentem
Dominicam I Adventus in
diem 28 Nov.)

S. Virgilii

Episcopi et Confessoris,
Compatroni Salisburgen.
Duplex I classis cum Octava
communi

In I Vesperis

Omnia de Communi Conf.
Pont., præter ea, quæ hic ha-
bentur propria.

Oratio (de Communi)

Da, quæsumus, omnipo-
tens Deus: ut beáti
Virgilii Confessóris tui at-
que Pontíficis veneránda
solémnitas, et devotionem
nobis áugeat et salútem.
Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis Do-
minicæ:

Ant. Ne tímeas, María,
invenisti enim grátiam
apud Dóminum: ecce con-
cípies, et páries filium, al-
lelúja.

V. Roráte, cæli, désu-
per, et nubes pluant ju-
stum. R. Aperiátur terra,
et gérminet Salvatórem.

Oratio

Excita, quæsumus, Dó-
mine, poténtiam tuam,
et veni: ut ab imminénti-
bus peccatórum nostró-
rum periculis, te mereá-
mur protegénte éripi, te
liberánte salvári: Qui vi-
vis et regnas.

In I Nocturno Lectiones: Fi-
délis sermo, 1 loco.

In II Nocturno

Lectio iv

 irgilius, pátrio nó-
mine Feirgil no-
minátus, in Hi-
bérnia nóbili génere or-
tus, ab ipsa infántia virtú-
tis et scientiarum amóre
incénsus cunctos in sui
admiratióne traducébat.
Litterárum enim diviná-
rum et humanárum stú-

dio tali successu incumbébat, ut ab omnibus vir prudentissimus, indagátor sacræ Scripturæ, littoris mathemáticis et phýsicis doctíssimus haberétur noménque Geométres accíperet. Attamen stúdium cælestis doctrinæ ádeo præváluit, ut spretis mundi blanditiis monastérii Aghaboënsis mónachus et póstea abbas fieret. Pau-lo post exéplum imitá-tus multórum suæ pátriæ Sanctórum ipse animá-rum zelo accénsus ad prædicandum géntibus Evangelium in terras alienas migráre sibi propósuit. In Fránciam deinde proféc-tus Pipíno regi caríssi-mus fuit, ibique étiam familiári conversatióne cum Otilóne duce Baváriæ mul-ta crevit aestimatióne, ut tamquam lucérna lucens candelábro imponéndus viderétur. Annuénte Pi-píno Virgílius mox mona-stério ad sanctum Petrum Salisbúrgi abbas et diœcésis Salisburgénsis rec-tor præficitur. Quo dú-plici múnere suscépto, ri-tum pátrium non dimít-tens, órdinem episcopá-

lem per complúres annos recusávit, atque more Scottórum jura dioecesá-na qua cœnobii Petrén-sis abbas exercébat, episcopália vero per episcopum ejúsdem pátriæ, nōmine Dobdagrécum, admini-stranda curávit.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Ni-hil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. **Manus.**

Lectio v

Basílicam Salisburgé-nsem a fundaméntis magnis expénsis extrúxit schémate pulchro in eámque sancti Rupérti primi antecessóris sui reliquias una cum óssibus sanctórum Confessórum Chuniáldi et Gislárii, quibus póstea beatórum Id-wini et Gabíni monachórum reliquiæ adjunctæ sunt, summo cum honóre ac pópuli religióne tráns-tulit. Jura et possessiônes ecclésiæ Salisburgé-nsis étiam contra Otilónem ducem strénue deféndit, ecclesiámque sancti Maximiáni in loco Pongau

hostíli Slavórum invasió-ne devasta-tam íterum ædi-ficávit et in proprietátem episcopátus sui restítuit. A Cheitumáro duce Slavórum rogátus, ut Caran-tánam régionem visitáret et gentem éthnicam ad lucem christiánæ veritatis perdúceret, primo misit illuc episcopum peregrínum nōmine Modéstum, qui ecclésias ibidem eréxit multósque ad Christi fidem tradúxit ac tali gau-débat successu et sancti-tatis fama, ut ejus sepúl-chrum in ecclésia beatæ Maríæ in Sólio usque in præséntem diem in ma-gna veneratióne habeátur. Iterum et tértio Virgílius misit álios sacerdótes et cléricos ad Carantámos, quorum ópera tota fere gens ad fidem Christi sus-cipiéndam indúcta est.

R. Pósui adjutórium su-per poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliá-bitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

Ad promovéndum órdi-nem hierárchicum et

confirmándam cleri popu-líque disciplínam frequen-távit Sýnodos et concília Bavárica, quorum decréta diligentissime exsecu-tiōni mandávit. Instítuit quoque præcláram illam et piam confederatiónen episcopórum et abbátum pro vivis et defúnctis con-frátribus, cujus exém-plum permulti mox álli secúti sunt epíscopi. Vi-gíliis tandem assíduis, la-bóribus senióque conféc-tus, cum ecclésiam sibi créditam cum magna pie-tatis laude parique animá-rum fructu administrás-set, quinto Kaléndas Décembres anno septingen-tésimo octogésimo quar-to cæli sédibus recipitur. Cum multis miráculis clá-réseret, Eberhárdus se-cundus archiepíscopus ejus canonizatiónen a Gre-gorio Papa nono impe-trávit. Sancti Virgílii cor-pus a Rudólpho archie-píscopo de tumba elevá-tum et solémni pompa sub altári sancti Virgílii nótiter erécto recónditum fuit. Restitúta ex incén-dio ecclésia cathedráli, sacra ejus ossa die vigé-

sima quarta Septémbbris anni millésimi sexcentésimi vigésimi octávi cum reliquiis sancti Rupérti in sarcóphago artificióso conjúncta, sub ara majóri cóndita sunt.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est:
* Ipse intercédat pro pecatís ómnium populórum.
V. Iste est, qui contémptit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna.
Ipse. Glória Patri. Ipse.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii scundum Mattháeum

Lectio vii Cap. 25, 14-23

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: Homo pérere proficíscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilia sancti Bernárdi Abbátis

De officio episcop. cap. 3 et 7

Idélis póntifex, qui bona quælibet per manus suas trans-eúntia, sive divína bene-

ficia ad hómines, sive hóminum vota ad Deum, columbino íntuens óculo, nihil sibi reténtat ex ómnibus; nec pópuli requírit datum, sed lucrum, nec Dei glóriam usúpat sibi. Accéptum taléntum non ligat in sudário sed partítur nummuláriis a quibus et usúras rēcipit, non sibi, sed Dómino. Non habet fóveam ut vulpes, non tamquam vólucres níendum, non lóculos quómodo Judas; non déniqe, sicut nec María, locum in diversorio. Imitátur profécto illum, qui non habébat, ubi reclináret caput, factus in præsentiarum tamquam vas péditum, quandóque proculdúbio futúrum vas in honórem et non in contuméliam. Dénique perdit ánimam suam in hoc mundo, ut in vitam ætérnam custódiat eam.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum.
* Et ad portas paradisi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum.
Et.

Lectio viii

Hoc tanto puritatis intímæ bono gloriári non potest veráciter, nisi qui extrínsecas gloriolas perfécte respúerit. Nec enim pure valet Dei vel próximi quærere lucra, qui propria non contémpserit. Nunc vero quia sola atténditur glória purum esse Clericum erubéscitur in ecclésia, seque viles aestimant et inglórios, qui quocúmque eminentiōri in loco non fúerint sublimati. O infinita semper ambítio et insatiabilis avaritia! Cum primos honórum gradus merúerint in Ecclésia, merúerint autem vel vitæ mérito, vel pecúniæ, sive étiam carnis et sanguinis, quæ regnum Dei non possidébunt prærogativa, non ideo corda quiéscunt, dúplici semper aestuántia desidério, pio útique magis ac magis, et dilaténtur in plura, et ad celsióra subliméntur.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in mánibus vestris:
* Et vos similes homínibus exspectántibus dóminum suum, quando re-

vertátur a núptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **Et. Glória Patri. Et.**

Lectio ix

Verbi grátia, cum factus quis fúerit in quacúmque ecclésia decánus vel præpósitus, seu archidiáconus aut áliquid hujusmodi; non conténtus uno in una, plures sibi immo quotquot valet conquirere honóres sátagit, tam in una quam in plúribus. Quibus tamen ómnibus, si locus evénerit, libénter unius préferet epíscopi dignitatē. Sed numquid sic satiabitur? Si lucri spirituális grátia hæc fáciunt, laudándus est zelus, sed resecánda præsumptio.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes et in II Vesperis fit Com. Fériæ.

Infra Octavam et in die Octava Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas et Versus Nocturnorum de occurrenti hebdomadæ die, ut in Psalterio; reliqua ut in Festo, præter Lectiones, quæ in I Nocturno dicuntur de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis de Tempore, in II et III

pro singulis diebus assignantur propriae.

Die 29 Novembris
De III die infra Octavam
S. Virgilii

Semiduplex

In II Nocturno

Lectio iv

Sermo sancti Bernárdi
Abbátis

Sermo 24 ex parvis et variis

Pretiósam in conspéctu Dómini mortem Sanctórum ejus facit aliquándo vita, aliquándo causa, aliquándo vita simul et causa. In Confessóribus, qui in Dómino moriúntur, facit pretiósam mortem vita: in Martýribus, qui pro Dómino moriúntur, facit eam pretiósam aliquándo sola causa, aliquándo causa páriter et vita. Et illa quidem mors pretiósas est, quam comméndat vita, pretiósior vero, quam facit causa, pretiosíssima vero, quam prævenit vita simul cum causa.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Ni-

hil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. **Manus.**

Lectio v

Pretiósas in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus. Tria sunt, quæ sanctum fáciunt hóminem; victus sóbrius, actus justus, sensus pius. Victus sóbrius erit, si continénter, si sociáliter, si obediénter, id est caste, caritatíve, humíliter vixérimus. Per continéntiam enim cástitas, per socialitatem cáritas, per obediéntiam humilitas acquíritur. Et hæc est virtus, quæ ánimam perfécte Deo súbditam sub umbra alárum ipsius secúre facit vivere.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

Actus justus erit, si fúerit rectus, discréetus, fructuósus. Rectus per bonam intentionem; discréetus per mensúram possibilítatis: fructuósus per

utilitátem proximórum. Sensus pius erit, si fides nostra Deum sentit summe poténtem, summe sapiéntem, summe bonum; ut per ejus poténtiam, nostram credámus adjuvári infirmitátem, per ejus sapiéntiam, nostram credámus córrigi ignorántiam, per ejus bonitátem, nostram credámus dílui iniquitátem. Tria sunt item, quæ mortem Sanctórum fáciunt pretiósam: quies a labóre, gáudium de novitáte, secúritas de æternitáte.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operátrus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est:

* Ipse intercédat pro pecátis ómnium populórum.

V. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. **Ipse.** Glória Patri. **Ipse.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii se-cúndum Mattháeum

Lectio vii Cap. 25, 14-23

In illo témpore: Dixit Je-sus discípulis suis parábolam hanc: Homo pér-egre proficíscens, vocávit

servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

De Homilia sancti Gre-górii Papæ

Servus autem, qui operári de talénto nóluit, ad Dóminum cum verbis excusatiónis redit dicens: Dómine, scio, quia homo durus es, metis, ubi non seminásti, et congregas, ubi non sparsísti: et timens ábii, et abscóndi taléntum tuum in terra: Ecce habes, quod tuum est. Notandum, quod inútilis ser-vus durum Dóminum vo-cat, cui tamen ad lucrum deservíre dissímulat, et timuisse se dicit, in lucrum taléntum expéndere, qui hoc solum timére debúerat, ne hoc sine lucro ad Dóminum reportáret.

R. Amávit eum Dómi-nus, et ornávit eum: stola gloriæ induit eum, * Et ad portas paradísi cor-onávit eum. **V.** Induit eum Dóminus loricam fí-dei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio viii

Sunt enim plerique in-tra sanctam Ecclésiam, quorum iste servus imá-

ginem tenet, qui melioris vitæ vias aggredi metuunt, et tamen jacere in sui corporis ignavia non pertimescunt. Cumque se peccatores considerant, sanctitatis vias arripere trepidant, et remanere in suis iniquitatibus non formidant. Quorum bene Petrus adhuc in infirmitate positus speciem tenet, cum viso miraculo piscium dixit: Exi a me, Dómine, quia homo peccator sum. Immo si te peccatorem consideras, opörtet, ut a te Dóminum non repellas.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manib⁹ vestris: * Et vos similes hominibus exspectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora dominus vester venturus sit. **Et.** Glória Patri. **Et.**

Lectio ix

Sed qui idcirco melioris hábitus vias, et rectioris vitæ apprehendere arcem nolunt, quia infirmos se esse conspiciunt, quasi et peccatores se fatentur, et dominum repellunt,

eūmque, in quo sanctificari debuerant, fūgiunt: et velut in perturbatione consilium non habent, dum moriuntur, et vitam timent. Unde et huic servo protinus respondetur: Serve male et piger sciēbas, quia meto, ubi non sémino, et cōgrego, ubi non spargo? opōrtuit ergo te dare pecúniam meam nummulariis, et ego véniens recepissem útique, quod meum est cum usura.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes post Com. Feriae fit Com. S. Saturnini Mart:

Ant. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.

V. Justus ut palma florēbit. **R.** Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Oratio

Deus, qui nos beati Saturnini Martyris tui concédis natalitio pérfrui: ejus nos trībue méritis adjuvári. Per dominum.

Vesperæ de sequenti sine Com. præcedentis.

Die 1 Decembris
De V die infra Octavam
S. Virgilii

Semiduplex
In II Nocturno
Lectio iv

Sermo sancti Bernárdi Abbatis

Justum deduxit dominus per vias rectas. Est justus, qui in principio sermonis accusátor est sui; est et justus, qui ex fide vivit; est et justus, qui absque errore est. Et primus quidem bonus, quia accedit ad viam. Secundus melior, quia currit per viam. Tertius optimus, quia jam appropinquat ad finem viæ. Hic tamen accipiāmus primum, quem velocius invenimus. Hunc deduxit dominus, et non alius, quia ipsius est, de via iniquitatis ad viam virtutis reducere, et per eam deducere.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. **Manus.**

Lectio v

Per vias, inquit, rectas. Viæ domini, viæ rectæ, viæ pulchræ, viæ plenæ, viæ planæ. Rectæ sine errore, quia ducunt ad vitam. Pulchræ sine sorde, quia docent munditiam. Plenæ multitudine, quia totus jam mundus est intra Christi saginam. Planæ sine difficultate, quia donant suavitatem. Jugum enim ejus suave est, et onus ejus leve.

R. Pósui adjutorium super poténtem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

Et ostendit ei regnum Dei. Regnum Dei conceditur, promittitur, ostenditur, percipitur. Conceditur in prædestinatione; promittitur in vocatiōne; ostenditur in justificatiōne; in glorificatiōne percipitur. Unde est illud: Venite, benedicti Patris mei, percipite regnum Dei. Sic enim ait Apóstolus: Quos prædestinavit, hos et vocavit, et quos vocavit, il-

los et justificávit; quos autem justificávit, hos et magnificávit. In prædestinátióne grátia; in vocatióne poténtia, in justificatióne est glória.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes ope-rátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est:
* Ipse intercédat pro pec-cátis ómnium populórum.
V. Iste est, qui contémptit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. **Ipse.**
Glória Patri. **Ipse.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii se-cúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 25, 14-23

In illo témpore: Dixit Je-sus discípulis suis pa-rabolam hanc: Homo pér-egre proficíscens vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

De Homilia sancti Gregó-rii Papæ

B x verbis suis ser-vus piger con-stríngitur, cum Dóminus dicit: Meto, ubi non sémino, et cóncrego, ubi non sparsi. Ac si apérte dicat: Si juxta tu-

am senténtiam et illud exquíro, quod non dedi, quanto magis a te éxigo, quod ad erogándum dedi. Oportúerat ergo te dare pecúniam meam nummu-láriis, et ego véniens úti-que recepíssem, quod meum est cum usúra. Pecúniam vero dare nummulá-riis, est eis sciéntiam præ-dicatióne impéndere, qui hanc váleant et dictis et opéribus exercére.

R. Amávit eum Dómi-nus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi cor-onávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fi-dei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio viii

Sed sicut nostrum péri-culum aspícitis, si Domínicam pecúniam teneá-mus, ita vestrum, fratres caríssimi, solícite pensá-te, quia a vobis cum usú-ra exígitur, quod audítis. In usúra quippe pecúnia étiam non data recipit. Cum enim hoc rédditur, quod accéptum fúerat, étiam illud superimpéndi-tur, quod accéptum non est. Pensáte ergo, fratres caríssimi, quia de accépta

hac verbi pecúnia usúras solvétis, et curáte, ut ex eo, quod audítis, étiam illa studeáti intellígere, quæ non audítis, quáte-nus ália ex áliis colligéntes, étiam illa discáti ex vobis metípsis ágere, quæ necdum ex prædicatóris ore didicístis.

R. Sint lumbi vestri præ-cincti, et lucérnæ ardéntes in máni-bus vestris:
* Et vos símiles homíni-bus exspectántibus dómi-num suum, quando rever-tátur a núptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **Et.** **Glória Patri.** **Et.**

Lectio ix

Pigrum vero servum, qua senténtia fériat audiá-mus. Tóllite ab eo taléntum, et date ei, qui habet decem talénta. Opportúnum valde videbátur, ut cum a malo servo unum taléntum tollitur, ei pótius qui duo, quam qui quinque talénta accéperat, da-rétur. Illi enim magis dari débuit, qui minus quam qui plus hábuit. Sed sic ut supérius díximus, per quinque talénta, quinque

vidélicet sensus, id est, ex-teriòrum sciéntia designá-tur: per duo autem, intel-léctus et operátió exprímitur.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes fit Com. Feriæ. Vesperæ de sequenti, Com. præcedentis:

Ant. Amávit eum Dó-minus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi cor-onávit eum.

V. Justum dedúxit Dó-minus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio (de Communi)

Da, quásumus, omnipo-tens Deus: ut beáti Virgílii Confessóris tui at-que Pontíficis veneránda solémnitas, et devotónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Deinde Com. Feriæ.

Die 4 Decembris

In Octava S. Virgilii Episcopi et Confessoris

Duplex majus

In I Vesperis fit Com. præcedentis:

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna, tri-

úmphans, divítias cælo
cónnidit ore, manu.

V. Justum dedúxit Dó-
minus per vias rectas. **R.**
Et osténdit illi regnum
Dei.

Oratio

Deus, qui Indiárum Gen-
tes beáti Francíisci
prædicatiōne et miráculis
Ecclésiæ tuæ aggredáre
voluísti: concéde propi-
tius; ut, cujus gloriósa
mérita venerámur, virtú-
tum quoque imitémur ex-
empla.

Deinde Com. S. Petri Chry-
sologi Ep., Conf. et Eccl. Doct.:

Ant. O Doctor óptime,
Ecclésiæ sanctæ lumen,
beáte Petre Chrysóloge,
divinæ legis amátor, de-
precáre pro nobis Filium
Dei.

V. Elégit eum Dóminus
sacerdótem sibi. **R.** Ad
sacrificándum ei hōstiam
laudis.

Oratio

Deus, qui beatum Pe-
trum Chrysólogum
Doctórem egrégium, divi-
nitus præmonstrátum, ad
regéndam et instruéndam
Ecclésiam tuam eligi vo-
luísti: præsta, quæsumus;

ut, quem Doctórem vitæ
habuimus in terris, inter-
cessórem habére mereá-
mur in cælis. (Per Dómi-
num nostrum.)

Postea Com. Feriæ.

In II Nocturno Lectiones
Beáti Patris Virgílii, de Com-
muni Conf. Pont. 2 loco.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii se-
cundum Matthæum

Lectio vii Cap. 25, 14-23

In illo témporte: Dixit Je-
sus discípulis suis pa-
rábolam hanc: Homo pér-
egre proficíscens, vocávit
servos suos, et trádidit
illis bona sua. Et réliqua.

De Homilía sancti Gre-
górii Papæ

Paléntum quippe ab
unoquóque no-
strum venturus
judex éxigit, quantum de-
dit. Ut ergo de talénti sui
ratiónibus, redeúnte Dó-
mino, quisque secúrus sit,
cum tremore penset quo-
tidie, quod accépit. Ecce
namque jam juxta est, ut
ille, qui peregre proféc-
tus est, rédeat. Quasi quip-
pe peregre ábiit, qui scí-

licet de hac terra, in qua
natus est, longe discéssit.

R. Amávit eum Dómi-
nus, et ornávit eum: sto-
lam gloriæ induit eum, *
Et ad portas paradísi co-
ronávit eum. **V.** Induit
eum Dóminus lorícam fí-
dei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio viii

Sed profécto revértitur,
ut de taléntis ratiónes
ponat, quia si a bona ac-
tióne torpescimus, de ip-
sis donis, quæ cónkulit, nos
distríctius júdicat. Con-
siderémus ergo, quæ ac-
cépimus, atque in eórum
erogatióne vigilémus. Nul-
la nos a spirituáli ópere
terrénna cura impédiat, ne-
si in terra taléntum abs-
cónditur, talénti Dóminus
ad iracúndiam provocé-
tur.

R. Sint lumbi vestri præ-
cíncti, et lucernæ ardén-
tes in mánibus vestris: *
Et vos símiles homínibus
exspectántibus dómum suum,
quando revertátur
a nuptiis. **V.** Vigiláte er-
go, quia nescítis qua ho-
ra Dóminus vester ventú-
rus sit. **Et.** Glória Patri.
Et.

Pro S. Petro Chrysologo:
Lectio ix

Petrus, qui ob áuream
ejus eloquéntiam Chrysó-
logi cognómen adéptus
est, Foro Cornélíi in Āemí-
lia honéstis paréntibus
natus, a prima aetáte áni-
mum ad religiōnem adjí-
ciens, Cornélio Románo,
tunc ejúsdem urbis Cor-
neliánsis epíscopo, ópe-
ram dedit; a quo diáco-
nus mérito creátus est.
A sancto Xysto Papa té-
rto archiepíscopus Ravén-
næ, licet invitus, renun-
tiátus, a Ravennátibus
máxima cum reveréntia
suscéptus est. In pasto-
ráli múnere exímus, lu-
dos ab homínibus perso-
nátis fieri sólitos ut cohi-
béret contiōne, illud præ-
cláre dixit: Qui jocári vo-
luerit cum diábolo, non
póterit gaudére cum Chri-
sto. Vitæ suæ finem di-
vinitus prænoscens, in pá-
triā se cónkulit; et,
sancti Cassiáni templum
ingréssus, pretiosa dona
cum obtulisset, Deum
eum démque patrónum hu-
míliter rogávit, ut bení-
gne ánimam ejus excípe-
rent. Migrávit ex hac vi-

ta tértio Nonas Decémbris, décimo octávo episcopátus anno. Ejus sacram corpus prope corpus sancti Cassiáni honrifice cónditum est.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes fit Com. S. Petri Chrysologi:

Ant. Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolam glóriæ induit eum.

Oratio Deus, qui beatum, ut supra. 16*

In Vesperis Com. sequentis, S. Chrysologi Ep. et Conf., Feriæ ac S. Sabbæ Abbatis.

Die 5 Decembris

S. Barbaræ Virginis et Martyris

(d. a. ex 4 hujus)

Duplex

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Spécie tua et pulchritudine tua. **R.** Inténde, próspero procede, et regna.

Oratio (de Communi)

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ miracula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulisti: concéde propítius; ut, qui beátæ Bárbaræ Virginis et Mártyris tuæ natalitia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. (Per Dóminum.)

Deinde Com. S. Petri Chrysologi:

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Petre Chrysóloge, divinæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolam glóriæ induit eum.

Oratio Deus, qui. 16*

Denique post Com. Feriæ fit Com. S. Sabbæ Abbatis:

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

V. Os justi meditábitur sapiéntiam. **R.** Et lingua ejus loquétur judícum.

Oratio (de Communi)

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Sabbæ Abbatis comméndet: ut, quod nostris mé-

ritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

Bárbara, virgo Ni-comediénsis, ob insignem cóporis elegántiam a Dióscoro patre, nobilíssimo viro, in turrim inclúsa ab ómnium óculis arcétur. Ubi multa secum pie religioséque meditáta tanto christiánæ religiónis amóre et servándæ castitátis exársit: ut non modo núptias a patre obláticas respúerit, verum étiam se Christum cólere proféssa, nefárium idolórum cultum magna libertáte perstrínixerit.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justitiam: * Et dedúcet te mirabiliter déxtera tua. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspero procede, et regna. **E**t.

Lectio v

Dióscorus ita filiæ verbis excánduit, ut eam prásidi Marciáno, quod in propósito non desistet, excrucíandam trádiderit. Is illam primum

blandítiis, præmiis propósitís et honóribus ad paternæ superstitionis cultum est conátus addúcere. Cum vero a fidei constántia nullis verbórum illecebris abdúci posset; omnis tormentórum acerbitas in eam convértitur; nervis enim búbulis gravíssime cæsa, in obscurissimum cárcerem detrúditur; ubi etsi omni humana ope destitúta, divinitus tamen curáta est.

R. Dilexísti justitiam, et odísti iniquitátem: * Proptréa unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiae. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justitiam. Proptréa.

Lectio vi

Quod ubi sensérunt christiánæ fidei hostes, eo furóris atque deméntiæ progréssi sunt, ut in eam, et carnis maceratione, et lampadárum adustióne, et mamillárum præcisióne suam omnem crudelitátem deprómpserint. Neque tamen his conténtus Dióscorus, paternæ caritatis prorsus oblitus, filiæ sua manu caput amputáre non dubitávit. Cujus ánima in

cælum ad dûplicem Virginitatis et Martýrii pal-
mam evolávit.

R. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætitia et exsultatióne. **V.** Spécie tua et pulchritúdi-
ne tua inténde, pròspere procéde, et regna. **Affe-**
rémentur tibi. Glória Patri.
Afferéntur tibi.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii se-
cundum Matthæum

Lectio vii Cap. 13, 44-52

In illo témpore: Dixit Je-
sus discípulis suis pa-
rabolam hanc: Símile est
regnum cælorum thesáu-
ro abscónrito in agro. Et
réliqua.

Homilia sancti Gregórii
Papæ

Homilia 11 in Evang.

Caélorum regnum,
fratres caríssimi,
idcirco terrénis
rebus símile dicitur, ut ex
his quæ ánimus novit, sur-
gat ad incógnita quæ non
novit: quátenus exémplo
visibilium se ad invisibi-
lia rápiat, et per ea, quæ
usu dídicit, quasi confri-

cátus incaléscat: ut per
hoc, quod scit notum di-
lígere, discat et incógnita
amáre. Ecce enim cæló-
rum regnum thesáuro abs-
cónrito in agro compará-
tur: quem, qui invénit ho-
mo, abscóndit, et præ-
gáudio illíus vadit, et ven-
dit univérsa quæ habet,
et emit agrum illum.

R. Hæc est Virgo sá-
piens, quam Dóminus vi-
gilántem invénit, quæ ac-
céptis lampádibus sum-
pit secum óleum: * Et ve-
niénte Dómino, introívit
cum eo ad nuptias. **V.** Média nocte clamor fac-
tus est: Ecce sponsus ve-
nit, exíte óbviā ei. **Et.**

Lectio viii

Qua in re hoc quoque
notándum est, quod
invéntus thesáurus ab-
cónditur, ut servétur: quia
stúdium cælestis desidé-
rii a malignis spirítibus
custodíre non súfficit, qui
hoc ab humánis láudibus
non abscóndit. In præ-
senti étenim vita quasi
in via sumus, qua ad pá-
triā pérgimus. Maligni
autem spiritus iter no-
strum quasi quidam la-
trúnculi óbsident. Depræ-

dári ergo desíderat, qui
thesárum pùblice portat
in via. Hoc autem dico,
non ut próximi ópera no-
stra bona non vídeant,
cum scriptum sit: Videant
ópera vestra bona, et glo-
ríficent Patrem vestrum,
qui in cælis est; sed ut
per hoc, quod ágimus, lau-
des extérius non quærá-
mus. Sic autem sit opus
in pùblico, quátenus in-
téntio máneat in occúlto:
ut et de bono ópere pró-
ximis præbeámus exém-
plum, et tamen per inten-
tióne, qua Deo soli pla-
cere quárimus, semper
optémus secrétum.

R. Média nocte clamor
factus est: * Ecce spon-
sus venit, exíte óbviā ei.
V. Prudéntes Vírgines,
aptáte vestras lámpades.
Ecce. Glória Patri. Ecce.

Lectio ix

Thesáurus autem cælé-
ste est desidérium;
ager vero, in quo thesáu-
rus abscónditur, disciplí-
na stúdii cælestis. Quem
profécto agrum, véneditis
ómnibus, cóparat, qui,
voluptátibus carnis renún-
tians, cuncta sua terréna

desidéria per disciplinæ
cælestis custódiam calcat:
ut nihil jam, quod caro
blandítur, libeat; nihil
quod carnálem vitam tru-
cidat, spíritus perhorré-
scat.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes post Com. Feriæ
fit Com. S. Sabbæ Abbatis:

Ant. Euge, serve bone
et fidélis, quia in pauca
fúisti fidélis, supra multa
te constítuam, intra in
gáudium Dómini tui.

V. Justum dedúxit Dó-
minus per vias rectas. **R.**
Et osténdit illi regnum
Dei.

Oratio Intercéssio, ut
supra. 18*

Vesperæ a Capitulo de se-
quenti, Com. præcedentis et
Feriæ.

Pro Com. S. Barbaræ:

Ant. Veni, Sponsa Chri-
sti, áccipe corónam, quam
tibi Dóminus præparávit
in ætérnum.

V. Diffusa est grátia in
lábiis tuis. **R.** Propterea
benedíxit te Deus in ætér-
num.

Oratio, Deus, qui inter,
ut supra. 18*

Die 22 Decembris
B. Petri Canisii
Confessoris

(d. a. ex 21 hujus)

Duplex (m. t. v.)

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolam glóriæ induit eum.

Oratio

Deus, qui ad tuéndam cathólicam fidem beátum Petrum Confessórem tuum virtúte et doctrína roborásti: concéde propítius; ut ejus exémplis et móritis errántium corda ad salútem resipiscant, et fidélium mentes in veritatis confessióne persevérant. Per Dóminum.

Et fit Com. Feriæ:

Ant. O Oriens, splendor lucis ætérnæ, et sol justitiae: veni, et illúmina sedentes in ténebris, et umbra mortis.

V. Roráte, cæli, désuper et nubes pluant justum.

R. Aperiátur terra et gérminet Salvatórem.

Oratio conveniens.

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones Beátus vir, 1 loco.

In II Nocturno
Lectio iv

Petrus Canísius Noviomagi in Gélidia natus est eo ipso anno, quo Luthérus in Germánia, aperta rebellióne, ab Ecclésia descívit, et Ignátius de Loyóla in Hispánia, terréstri milítia abdicáta, ad præliandum prælia Dómini se cónculit; Deo nimírum portendénte, quos ille posthac adversários, quem sacræ militiæ ducem esset habiturus. Colóniæ Agrippinæ, quo studiorum causa concésserat, primus Germanorum Societati Jesu nomen dedit; et sacerdócio auctus, summo pópuli Coloniensis clérique consénsu, ad Geórgium pontíficem Leodiénsum, et ad Cárolum quintum Au-gústum advérsus Hermánnum archiepíscopum, qui palam hæresim præse ferébat, legátus est. Ob præclaram sapiéntiam et explorátum rerum usum a Cardináli Augustáno et a pontificiis legátis magn-

ópere expetitus, semel atque íterum Concilio Tridentino intérfuit; cuius étiam décréta ex auctoritate Pii quarti Pontíficis máximi rite per Germániam promulgánda et in morem inducenda curávit. A Paulo quarto ad convéntum Petricoviensem ire jussus aliisque a Gregório décimo tértio legatióibus obeúndis adhíbitus, álaci semper et numquam fracto a difficultatibus ánimo, gravíssima religiónis negótia tractanda suscépit ac vel inter præsentia vitæ discrímina ad éxitum felíciter perdúxit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum:
* Et dedit illi claritatēm ætérnām. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

Divinæ glóriæ amplificandæ inténtus, dici vix potest, quot per annos amplius quadraginta labores suscéperit ærum-

násque pertulerit. Cunctis fere Germániæ regiónibus peragrátis, omne hóminum genus saluberrimis institútis pùblice et privátim excóluit; plurésque urbes atque províncias vel ab hæréseos contagione deféndit, vel hæresi inféctas cathólicæ fidei restítuit. In Ratisbonénsi et in Augustáno convéntu impérii prôcesses ad jura Ecclésiae tuenda et mores populórum emendándos excitávit: in Wormatiensi insolescèntes impietatis magístros ad siléntium adégit. Collégium Germánicum, quod Romæ constitútum fuerat, omni ope provéhere atque amplificare stûduit: in académiis sacrárum humanarúmque disciplinárum stúdia, miserándum in modum collápsa, instaurávit; contra Centuriatòres Magdeburgénses plura egrégie conscrípsit: et Summam doctrinæ christiánæ, theologórum judicio et pùblico usu comprobátam, aliáque ad rudiórum institutióñem aptíssima in vulgus édidit. A sancto Ignátió Germá-

nicæ provinciæ moderandæ præfектus, domos et collégia multis in locis cón-didit et evangélicos ope-rários in omnem Germá-niam misit ad erróres stír-pitus evelléndos, seren-dámque pietátem. Quam ob rem hæreticorum mál-leus et Germániæ apóstolus appellátus et plane di-gnus hábitus est, qui ad tutándam in Germánia re-ligióñem datus divínitus putaréatur.

R. Amávit eum Dómi-nus, et ornávit eum: sto-lam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi co-ronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fí-dei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio vi

Inter hæc precatiōne cre-bra, et assídua rerum supernárum commentatiō-ne Deo se conjúngere só-litus erat; quin étiam noc-tes sæpe íntegras perfú-sus lácrimis et abdúcto a sénsibus ánimo oratiōni dabat. A viris princípi-bus et a quátuor summis Pontificib⁹ magno in ho-nóre hábitus, ádeo de se demíss⁹ sentiébat, ut se

ómniūm mínum et dí-ceret et habéret. Vien-nésem episcopátum se-mel, íterum ac tértio re-cusávit; nec nisi ægerri-me addúci pótuít, ut il-líus ecclésiæ procuratiō-nem per annum exercé-ret. Moderatórib⁹ suis obsequentíssimus, pará-tus erat ad ipsórum nu-tum ómnia relíquere, aut ággredi, étiam cum vale-túdinis et vitæ perículo. Virginitátem, quam ado-léscens Deo vóverat, vol-untária sui ipsius coërci-tiōne perpétuo sepsit. De-mum Fribúrgi Helvetiō-rum, ubi plúrimum pro Dei glória et salúte ani-márum desudáverat, mi-grávit ad Deum, duodé-cimo Kaléndas Januárii, anno millésimo quingen-tésimo nonagésimo sép-timo, ætátis suæ sépti-mo supra septuagésimum. Mórtuo, tamquam parénti público, cívitas univérsa concúrsu prope incredí-bili et multis lácrimis pa-rentávit. Sepúlchrum ejus prodigiórum fama duó-bus amplius sáculis tota Germánia incláruit: e qui-bus quátuor rite probá-

tis, Pius nonus Póntifex máximus strenuissimo ca-thólicæ veritatis propu-gnatóri cælitum Beatórum honóres degrévit.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: In-grédere in réquiem me-am: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. **Quia.** Glória Pa-tri. **Quia.**

In III Nocturno Homilia in Evang. Nolíte timére, de Com-muni Conf. non Pont. 2 loco.

In Quatuor Temporibus IX Lectio de Homilia Feriæ.

Et ad Laudes fit Com. Fe-riæ.

In II Vesperis fit Com. Fe-riæ:

Ant. O Rex Géntium, et desiderátus éarum, lapis-que anguláris, qui facis útraque unum: veni, et salva hóminem, quem de limo formásti.

V. Roráte, cæli, désuper et nubes pluant justum.

R. Aperiátur terra et gér-minet Salvatórem.

**Die 19 Januarii
S. Severini Abbatis**

Duplex (m. t. v.)

In II Vesperis præcedentis post Com. S. Pauli Ap. fit Com. S. Severini:

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit do-mum suam supra petram.

V. Amávit eum Dómi-nus, et ornávit eum. **R.** Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio (de Communi)

Intercéssio nos, quás-su-mus, Dómine, beáti Se-veríni Abbatis commén-det: ut, quod nostris mé-ritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. (Per Dóminum.)

Deinde Com. Ss. Marii, Mar-thæ, Audifacis et Abachum Mm:

Ant. Istórum est enim re-gnum cælorum, qui con-tempserunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sanguine Agni.

V. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. **R.** Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Exáudi, Dómine, pôpu-lum tuum cum sanc-tórum tuórum patrocínio

supplicántem: ut et temporális vitæ nos tríbuas pace gaudére; et aetérnæ reperíre subsídium.

Postea Com. S. Canuti Regis, Mart.:

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Deus, qui ad illustrán-dam Ecclésiam tuam, beátum Canútum regem martýrii palma et gloriósis miráculis decoráre dignátus es: concéde propítius; ut, sicut ipse Dominicæ passiónis imitátor fuit, ita nos per ejus vestígia gradiéntes, ad gáudia sempitérna pervenire mereámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

In II Nocturno

Lectio iv

Severínus, defúncto Attila, ex Oriéntis pártibus véniens, in Nóríci Ripénsis,

et Pannóniæ confínio monásticæ vitæ institútum sanctíssime cóluit. Sensit ejus opem tam in famis, quam hóstium perículo Faviána cívitas, nunc Viénnæ Austriæ dicta; ubi, erécto extra muros monastério, frequens fuit: nec ejus benefíciórum Passaviénses expértes fuére; apud quos, pósita ad Bóitrum trans Cenum cella, cum paucis mónochis aliquándiu commorátus est. Venit quoque in castélum Cucúllis nómine, ab incolis devótis rogátus, ubi teste Marciáno presbýtero ejus loci cive, mirábili modo occúltos religiónis éthnicæ sectatóres cultóribus veræ fídei sese immiscéntes palam osténdit; nam Severíni oratióne factum est, ut cérei fidélium pariétibus ecclésiæ affíxi divína virtúte súbito accenderéntur, cum cérei éthnicæ superstítio-nis fautórum inaccéni remanérent. Alio rursus tempore in finibus ejusdem castélli ingéntes locustárum cópias cuncta vastántium suis prémibus fugávit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritatēm aetérnam. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

Item juxta óppidum Júvavum, cum vespere basílicam oratúrus intráret, et ignis ad ascendénda luminária defecísset, flexis génibus orávit ad Dóminum et statim céreus, quem manu tenébat, sponte accénsus est: ibique mulierem étiam morti próximam repénte sanávit. Sanctum quoque Máximum presbýterum spirituális vitæ prope idem óppidum cum sóciis degéntem instánter mónuit, ut ipse et urbis habitatóres fugam cáperent, ne hóstium opprimeréntur invasíone. Présbyter vero cunctans populúsque dūbitans non acquievérunt ejus mónit, et eádem nocte Héruli ex improvíso irruéntes óppidum diruérunt plurimósque captivos duxérunt, Máximum

vero, uti refert antiqua tradítio, patíbulo suspen-dérunt ejúsque sócios de rupe præcipitavérunt; quo loco póstea a sancto Ruperto Juvavénsis ecclésiæ fundatóre, sacéllum sanctæ Margarítæ Vírginis et Mártyris et sancti Amándi constrúcum est.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradisi corónávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio vi

Ita beátus Severínus jam in vita præclára sanctitatis vestigia per totam Nóríci Ripénsis régiónem relínquens pópulos in chri-stiána religióne confirmábat immo barbarórum gentes ad sui admiratiónen trahébat. Multa Deo revelánte cognóvit, multa prophético spíritu futúra prædixit ac impendéntia mala pœnitentiæ ac pietatis opéribus avértere dócuit. Corpus assíduis jéjuniis et cilíciis in servitútem redígere stúduit. Precatióni rerúmque di-vinárum contemplatióni

impénde déditus, hóminum frequéntiam sæpe fúgiens, loca semóta petívit, et ut oblátum episcopi munus susciperet, nullis précibus addúci pótuit. Dénique óbitus sui diem præsciens, cum tríduo láteris dolóre laboráret, nocte convocatis ad ósculum frátribus, eósdem ad sanctitatis stúdium adhortá-
tus, Sacraménto Communiónis accépto, crucis si-
gno se muniens, cum Psalmus: Laudáte Dóminum, quem inchoáverat, canerétur, sub illo versículo: Omnis spíritus laudet Dó-
minum, sexto Idus Januá-
rii anni quadringentésimi octogésimi secúndi Faviá-
nis prope Vindobónam spíritum Deo réddidit. Sexénnio post Románis, quod Severínus futúrum prædixerat, in Itáliam mi- grántibus, beáti viri cor-
pus, effóssῳ sepúlchro, plane íntegrum invéntum a discípulis, uti vivens monuerat, asportátum et Ne- ápolim translátum est.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: In- grédere in réquiem me-

am: *Quia te vidi justum coram me ex ómnibus gér-
tibus. V. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno Homilia in Evangel. Ecce nos reliquimus, de Communi Abbatum 1 loco.

IX Lectio de Ss. Mario et Soc. Mm., ut in Breviario.

Ad Laudes fit Com. Ss. Marii et Soc. Mm.:

Ant. Vestri capilli cápi-
tis omnes numeráti sunt:
nolite timére: multis pas-
séribus meliòres estis vos.

V. Exsultábunt Sancti in glória. R. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio Exáudi, ut supra. 25*

Deinde Com. S. Canuti Re-
gis, Mart.:

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

V. Justus ut palma flo-
rébit. R. Sicut cedrus Lí-
bani multiplicábitur.

Oratio Deus, qui, ut supra. 26*

Vesperæ de sequenti, Com.
præcedentis.

Die 20 Januarii
Ss. Sebastiani et Fa-
biani Papæ, Mm.

Duplex majus

Omnia ut in Breviario Ro-
mano, præter ritum.

Pro Com. S. Severini Ab-
batis:

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna, tri- úmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

V. Justum dedúxit Dó-
minus per vias rectas. R.
Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio Intercéssio, ut supra. 25*

In II Vesperis fit Com. se-
quentis, ut in Breviario.

Die 6 Februarii
S. Amandi
Episcopi et Confessoris

Duplex Oratio

Læta nos, quæsumus, Dó-
mine, beáti Amándi Confessóris tui atque Pon-
tífícis festívitas semper excípiat: quæ et jucundi-
tatem nobis suæ glorifi-
catiōnis infúndat, et tibi nos reddat accéptos. Per Dóminum.

Et fit Com. S. Agathæ Virg.
et Mart.:

Ant. Stans beáta Aga-
tha in médio cárceris, ex-
pánsis mánibus orábat ad Dóminum: Dómine Jesu Christe, magíster bone, grátias tibi ago, qui me fecísti víncere torménta carníficum: jube me, Dó-
mine, ad tuam immarce-
scibilem glóriam felíciter pavenire.

V. Diffusa est grátia in lábiis tuis. R. Proptérea benedíxit te Deus in ætér-
num.

Oratio (de Communi)

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulisti: concéde propítius; ut, qui beátæ Agathæ Vírginis et Mártiris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur.

Deinde Com. S. Titi Ep. et Conf.:

Ant. Amávit eum Dómi-
nus, et ornávit eum: sto-
lam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coro-
návit eum.

V. Justum dedúxit Dó-
minus per vias rectas. R.
Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui beátum Titum Confessórem tuum atque Pontíficem apostólicis virtútibus decorásti: ejus méritis et intercesiónē concéde; ut juste et pie vivéntes in hoc sáculo, ad cælestem pátriam pervenire mereámur.

Denique, post Com. Feriæ in Quadragesima, Com. S. Dorotheæ Virg. et Mart.:

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Spécie tua et pulchritudine tua. **R.** Inténde, pròspere procéde, et regna.

Oratio (de Communi)

Indulgéntiam nobis, quæ sumus, Dómine, beáta Doróthea Virgo et Martyr implóret: quæ tibi grata semper exstítit, et mérito castitatis, et tuæ professióne virtutis. Per Dóminum.

In II Nocturno**Lectio iv**

Amándus hujus nóminis primus, Wormatiénsum Episcopus, cum gregem

suum verbo et exémplo ad omnem pietatēm instituísset, post felicem tránsitum de hoc sáculo Wormatiénsum Patró-nus électus fuit. Verum cum sanctus Rupértus, octávo loco Epíscopus Wormatiæ constitútus, impiórum factiōnibus in exiliū depúlsus esset, sublátum occúlte corpus sancti Amándi prædecessóris sui, convérsa ad fidem católicam Bavária ac Sede episcopáli Juvávii institúta, secum Salisbúrgum détulit, atque in ecclésia sancti Amándi nómine a se aëdificáta honorifice dépósuit; quod succéssu temporis in monastério sancti Petri sub summo Altári majóris ecclésiæ collocátum anno millésimo sexcentésimo sexagésimo primo dénuo repér-tum ac solémniter elevátum, et translátum fuit ad Altáre laterále Decollationis sancti Joánnis Baptistæ, ubi adhuc débito honore cólitur et conser-vátur.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim

mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. **Manus.**

Lectio v

Sermo sancti Máximi Epíscopi

Homilia 59, de S. Eusebio 2

Béati Patris Amándi mérita jam in tuto pô-sita secúri magnificémus: qui gubernáculum fídei viriliter tenens, anchoram spei tranquilla jam in statióne compósuit, et plenam cælestibus divitiis et ætérnis mércibus navem optáto in littore collocávit: qui contra omnes ad-versários scutum timoris Dei tamdiu infatigábiliter tenuit, donec ad victóriam perveníret. Quid enim fuit totus vitæ illius cursus, nisi unius cum vīgli hoste conflíctus?

R. Pósui adjutórium su-per poténtem, et exaltávi électum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

Quantis hic cæcis a via veritatis errántibus,

et de summa jam in pro-fundum rupe pendéntibus amíssum réddidit visum, et illum, quo Christus vi-derétur, reparávit intúitum? Quantórum áuribus surdis, et infidelitatis obturatiōne damnátis, ad percipiéndam vocem cælestium mandatórum, pre-tiósium infúdit audítum, ut vocánti Deo ad misericordiam respondérent per obediéntiam? Quantos in-trinsecus vulnerátos, an-gélici oris arte et oratiōnum, ab infirmitate curávit?

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes ope-ratus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est:

* Ipse intercédat pro pec-cátis ómnium populórum.

V. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et per-vénit ad cælestia regna.

Ipse. Glória Patri. Ipse.

In III Nocturno Homilia in Evang. Vigiláte. de Communi 2 loco.

In Quadragesima IX Lectio de Homilia Feriæ; alias

Pro S. Tito Ep. et Conf.:

Lectio ix

Titus, Creténsum epí-scopus, qui inter dis-

cípios Doctóris Géntium méruit cooptári, ádeo ev- angelizándi ardóre et fide- litáte Paulo exstítit carus, ut, cum hic veníset Tró- adem propter Evangélium Christi, testátus sit non habuísse réquiem spirítui suo, eo quod Titum fratre suum ibi non invé- nerit. Et paulo post Ma- cedóniam petens, suam in eum caritátem ita confí- mat: Sed qui consolátor húmiles, consolátus est nos Deus in advéntu Titi. Corínthum ab Apóstolo missus, sapiénter functus est múnere hujus legati- nis, quæ præsértim ele- mósynas colligéndas ad sublevándam Ecclésiæ Hebræórum inópiam spec- tábant. Interim ad effun- dendum divíni verbi se- men inter Gentes linguis locisque distíngtas, post tot itinera et labóres cum duce Paulo Cretam insu- lam appulit. Porro, cum isti ecclésiæ episcopus ab ipso Apóstolo deléctus es- set, se ipsum præbuit ex- émplum bonorum ópe- rum. Tráditur ipse inter Dálmatas, ut crucis vexí- lum explicáret, strénue

consudásse. Tandem, ple- nus méritis, quarto supra nonagésimum anno, óbiit in Dómino.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes fit Com. S. Titi:

Ant. Sacérdos et Pónti- flex, et virtútum ópifex, pastor bone in pôpulo, ora pro nobis Dóminum.

V. Amávit eum Dómi- nus, et ornávit eum. **R.** Stolam gloriæ induit eum.

Oratio Deus, qui, ut supra. 30*

Deinde post Com. Feriæ in Quadragesima Com. S. Doro- theæ:

Ant. Simile est regnum cælórum hómini negotia- tóri quærénti bonas mar- garitas: invénta una pre- tiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

V. Diffusa est grátia in lábiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Oratio Indulgéntiam, ut supra. 30*

Vesperæ a Capitulo de se- quenti, Com. præcedentis:

Ant. Amávit eum Dómi- nus, et ornávit eum: sto- lam gloriæ induit eum, et

ad portas paradísi coro- návit eum.

V. Justum dedúxit Dó- minus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio Læta nos, ut su- pra. 29*

Deinde Com. S. Titi:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitua, dicit Dó- minus.

V. Amávit eum Dómi- nus, et ornávit eum. **R.** Stolam gloriæ induit eum.

Oratio Deus, qui beá- tum, ut supra. 30*

Postea in Quadrages. Com. Feriæ.

Die 3 Martii S. Cunigundis Virginis

Duplex.

Oratio (de Communi)

Exáudi nos, Deus, salu- táris noster: ut, sicut de beatæ Cunigundis Ví- ginis tuæ festivitaté gau- démus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

In Quadragesima fit Com. Feriæ.

In II Nocturno Lectio iv

Cunigundis, Sigfrí- di Palatini filia, etsi Henrico Ro- manórum imperatóri in matrimónium collocáta, tamen, concedénte viro, intáctum virginitatis flo- rem ætérho Regi conser- vavit. Dum vero dæmon tantæ virtútis hostis invi- dorum criminatíones inci- tasset, quibus Augústa in thori violáti suspicíonem apud marítum venit, per ignítos vómeres illáesa nu- dis pédibus incédens, su- am ómnibus probávit in- tegritátem.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justí- tiam: * Et dedúcet te mi- rabiliter déxtera tua. **V.** Spécie tua et pulchritúdi- ne tua inténde, próspere procéde, et regna. **Et.**

Lectio v

Parem quoque in páupe- res et ecclésias bene- ficíentiam osténdit. Cum enim se veram orphanó- rum, et languéntium óm- nium paréntem præbuí- set, complúres impérii témpore et sancto Micha-

éli, et Apostolorum Princípibus, et Proto-Mártiri Stéphano Basílicas exstrúxit, ac vectigáli eas perámplo donávit. Henríco demum cónjuge vita functo (pro cuius ánima, solémnes ubique preces et eleemosynas ingéntes faciéndas curávit) abjéc-tis, ut jam dudum optáverat, rerum externárum curis, depósita púrpura, præcísis crínibus (qui ad-huc in monastério asser-vántur) fidei ánnulum ab Archiepíscopo, et Vírgi-num sacrárum velum ac-cépit.

R. Dilexisti justítiam, et odisti iniquitátem: *Prop-térea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ. **V.** Prop-ter veritátem, et mansuetú-dinem, et justítiam. **P**rop-térea.

Lectio vi

Porro soróribus Deo di-cátis veræ submissió-nis, et virtútum ómnium specímine prælúxit. Num-quam plus quiétis, quam céteræ, labóris vero non minus, quam réliquæ capiébat, vigílias, preces, re-rum sacrárum lectiónem ad multam noctem perdu-

cébat, nec nisi in strato ci-lício tantisper fessa quie-scébat. Ergo quíndecim annis in iis labóribus ac virtútis exercitatióne con-súmptis, ad perpétuam quiétem vocátur a Dómi-no; qui ejus vitæ sancti-tátem crebris étiam miráculis illustrávit. Nam et viva cœnóbii incéndium crucis signo restínxit, et mórtua quamplúrimos vá-riis morbis afféctos, ad suum sepúlchrum pie ac-cedéntes curávit. Sacrum ejus corpus Bambérgæ in Basílica religióse cóndi-tum asservátur.

R. Afferéntur Regi vírgi-nes post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætitia et exsultatióne. **V.** Spécie tua et pulchritúdi-ne tua inténde, pròspere procéde, et regna. **Affe-rentur** tibi. **G**lória Patri. **Afferéntur** tibi.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii se-cúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 13, 44-52

In illo témpore: Dixit Je-sus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum thesáu-

ro abscónrito in agro. Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ

Homilia 11 in Evang.

Cælórum regnum, fratres caríssimi, idcirco terrénis rebus símle dicitur, ut ex his quæ ánimus novit, sur-gat ad incógnita quæ non novit: quátenus exémplo visibilium se ad invisibi-lia rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confri-cátus incaléscat; ut per hoc, quod scit notum di-ligere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cæló-rum regnum thesáuro ab-scónrito in agro compará-tur; quem, qui invénit ho-mo, abscóndit, et præ gáu-dio illius vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

R. Hæc est Virgo sá-piens, quam Dóminus vi-gilántem invénit, quæ ac-céptis lampádibus sum-psit secum óleum: * Et ve-niente Dómino, introívit cum eo ad núptias. **V.** Mé-dia nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. **E**t.

Lectio viii

Qua in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesáurus ab-scónditur, ut servétur: quia stúdium cælestis desidé-rii a malignis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præ-sénti étenim vita quasi in via sumus, qua ad pá-triam pérgimus. Maligni autem spíritus iter no-strum quasi quidam la-trúnculi óbsident. Depræ-dári ergo desíderat, qui thesáurum pùblice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera no-stra bona non vídeant, cum scriptum sit: Víde-ant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem ve-strum, qui in cælis est; sed ut per hoc, quod ági-mus, laudes extérius non quærámus. Sic autem sit opus in pùblico, quáte-nus inténtio máneat in occúlto: ut et de bono ópera próximis præbeá-mus exémplum, et tamen per intentiόnem, qua Deo soli placére quárimus, semper optémus secré-tum.

R. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exite óbviam ei.

V. Prudéntes vírgenes, aptáte vestras lámpades.

Ecce. Glória Patri. **Ecce.**

In Quadragesima IX Lectio de Homilia Feriæ, et fit ejus Com. in Laudibus; alias

Lectio ix

Thesáurus autem cælesté est desidérium: ager vero, in quo thesáurus absconditur, disciplína stúdii cælestis. Quem profécto agrum, vénditis ómnibus, cōparat, qui, voluptá-tibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desideria per disciplinæ cælestis custódiam calcat: ut nihil jam quod caro blan-dítur, libeat; nihil quod carnálem vitam trucidat, spíritus perhorréscat.

Te Deum laudámus.

In Vesperis Com. sequentis:

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolam gloriæ induit eum.

Oratio

Deus, qui inter regáles delícias et mundi il-lécebras, sanctum Casimírum virtúte constántiae roborásti: quásumus; ut ejus intercessióne fidéles tui terréna despícant, et ad cælestia semper aspi-rent.

Deinde post Com. Feriæ in Quadragesima Com. S. Lucii I Papæ et Mart.

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra fir-mam petram.

V. Glória et honóre cor-onásti eum, Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio (de Communi)

Deus, qui nos beáti Lú-cii Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemni-táte lætificas: concéde pro-pítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectione gaudeá-mus. Per Dóminum.

INDICES

I

INDEX PSALMORUM NUMERICUS

Psalmus	pag.	Psalmus	pag.
1 Beatus vir . . .	39	23 Domini est terra . .	99
2 Quare tremuerunt . .	40	24, i Ad te, Dñe, levavi .	142
3 Domine, quid . . .	40	24, ii Dulcis et rectus .	142
4 Cum invocarem . . .	77	24, iii Oculi mei . . .	142
5 Verba mea . . .	90	25 Judica me . . .	184
6 Dñe, ne in furore . .	120	26, i Dñs illuminatio .	106
7, i Dñe, Deus meus . .	120	26, ii Exaudi, Domine .	106
7, ii Justum adjutorium .	121	27 Ad te, Domine .	107
8 Dñe, Dñs noster . .	41	28 Afferte Domino . .	91
9, i Confitebor tibi . .	41	29 Exaltabo te . . .	88
9, ii Psallite Domino . .	42	30, i In te, Domine .	109
9, iii Ut quid, Domine .	43	30, ii Miserere mei, Dñe .	109
9, iv Exsurge, Domine .	44	30, iii Quam magna . .	110
10 In Domino confido .	44	31 Beati quorum . . .	112
11 Salvum me fac . . .	161	32, i Exsultate, justi .	113
12 Usquequo . . .	161	32, ii Beata gens . . .	113
13 Dixit insipiens . .	82	33, i Benedicam Dñm .	205
14 Dñe, quis habitabit .	83	33, ii Venite, filii . . .	205
15 Conserva me . . .	162	34, i Judica, Domine .	125
16 Exaudi, Domine . .	83	34, ii Surgentes testes .	126
17, i Diligam te . . .	84	34, iii Confitebor . . .	126
17, ii Misit de summo .	85	35 Dixit injustus . . .	218
17, iii Et dedisti . . .	86	36, i Noli æmulari . .	127
18, i Cæli enarrant . .	99	36, ii Melius est . . .	128
18, ii Lex Domini . . .	100	36, iii Os justi . . .	128
19 Exaudiat te . . .	87	37, i Dñe, ne in furore .	129
20 Domine, in virtute .	87	37, ii Amici mei, . . .	129
	38	38 Dixi: Custodiam .	130
21, i Deus, Deus meus .	270	39, i Exspectans . . .	149
21, ii Circumdederunt .	271	39, ii Annuntiavi . . .	149
21, iii Qui timetis . . .	271	39, iii Confundantur . .	149
22 Dominus regit me .	227	40 Beatus qui . . .	151